

Катерина Загнітко

НІДЕРЛАНДСЬКІ КОЗАКИ У ЛЬВОВІ

З нагоди 100-ліття від дня народження славетного українського музиколога, диригента, співака – Мирослава Антоновича, 23 травня у стінах Львівської національної музичної академії імені М. В. Лисенка відбулася урочиста зустріч з *Візантійським хором* та хором ім. Миколи Лисенка (Утрехт, Голландія).

У співпраці Долинської міської ради, Кафедри музичної медієвістики та україністики ЛНМА ім. М. Лисенка, Швейцарсько-української організації *Haliciana Schola Cantorum* було організовано зустріч з хористами та рідними Мирослава Антоновича.

Мирослав Антонович заснував та був незмінним керівником *Візантійського хору* протягом 40 років. Вже сама назва колективу свідчить про доволі нетиповий напрямок діяльності для хористів-голландців, оскільки його репертуар був представлений зразками сакральної монодії, українських народних пісень та творами сучасних композиторів. Триумфальні концерти хору (який співав українською!) відбулися у Західній Європі та Північній Америці. В Україні колектив вперше виступив у 1990 році, що стало знаковим для музичного культурного життя того часу. Свідченням цього є численні захоплені відгуки, що збереглися, зокрема і в архіві Мирослава Антоновича¹.

На хвилі популярності *Візантійського хору* в 1996 році Маестро засновує мішаний хор ім. М. В. Лисенка, який також з успіхом приймають у різних куточках світу. Незмінним менеджером хорів стає Володимир Луців – довголітній приритель Мирослава Антоновича та поціновувач його таланту.

Саме неабиякій харизмі Антоновича завдячуємо створенням цих феноменальних колективів. Вражаючим є той факт, що переважна більшість хористів навіть не мали початкової музичної освіти, однак відвідували численні репетиції, індивідуальні заняття, вчили кирилицю. Така зацікавленість до надбання української музичної культури вражає та інтригує водночас.

Для того, щоб вшанувати та віддати належне Мирославу Антоновичу до Львова приїхали вже немолоді учасники двох хорів. Велика зала нашої академії була переповнена голландцями в українських національних строях. Незважаючи на те, що їхнього керівника та натхненника вже давно немає з ними, хори успішно продовжують свою концертну діяльність.

Під час зустрічі з вітальним словом виступив перший проректор академії Мирон Кушнір, про Мирослава Антоновича та його довголітню діяльність розповіла доц. кафедри музичної медієвістики Уляна Граб. Дослідниця вже тривалий час працює з унікальним архівом, який відкриває невідомі сторінки із життя Маестро та висвітлює історію української музичної культури ХХ ст., що творилася на еміграції. Саме завдяки цим матеріалам відривається істинне значення діяльності Мирослава Антоновича як музикознавця високого європейського класу, а його численні праці, присвячені українській сакральній музиці та дослідженню західноєвропейської музики, зокрема, творчості Жоскена Дебре, – як непересічні події того часу.

¹ Архів Мирослава Антоновича зберігається у фондах Українського католицького університету (Львів) із 2001 року.

Виступають Уляна Граб
та син Мирослава Антоновича – Роман

Також виступили гості: п. Брам Бошшард – Президент хору ім. Миколи Лисенка, п. Пауль Хаккеннес – один з найстарших учасників хору М. Лисенка, найкращий друг п. Мирослава Антоновича, поважна і шанована людина в хорі, п. Петер Аммерлаан – член *Візантійського хору* з Утрехту, чий батько 65 років співав у цьому колективі. Особливої емоційності зустрічі надали спогади дітей Антоновича Романа та Мирослави про Батька.

Співають учасники *Візантійського хору* та мішаного хору ім. М. В. Лисенка

Зустріч завершилася співом українських народних пісень: «Вийди, Грицю, на вулицю», «Повій, вітре, на Україну» і «Думи мої» на слова Т. Шевченка, що надало заходу особливого сердечності та відчуття приналежності до єдиного простору європейської спільноти.

